

ЂАЧКА СТАЗА

Пут летњи,глибав,
стаза поред њега,
сат хода по њој,
кроз намете снега.

Јачи пртину прте,
сметове северац прави,
обрве беле од иња,
замрзле капе на глави.

Велика ћуприја у дољи,
запала у снега смет,
одморисмо мало под њом,
прећићемо километара пет.

Покисле торбе смрзле,
притисле нејака леђа,
корак успорио,
жуљ од чизама вређа.

У јарошу замрзла бара,
лед широк ко поље,
у повратку из школе,
клизат ћемо до миле воље.

Поред подрума швапских,
као пингвина строј,
стигосмо у школу,
сваки у разред свој.

Сазусмо гумене чизме,
сукнене чарапе мокре,
фуруна ужарена,тутњи,
девојчице суше зокне.

Михајло зазвони звонцем,
престаде жагора глас,
седосмо сви у клупе,
почиње први час.

Угљеша Слијепчевић